

Genom tidigare publicerade tidningsartiklar och samspråk med dottern Eva får vi veta historien om Tuna Kullen.

En osannolik historia om ett stycke svenskt hantverk

Makarna Britta och John Nilsson funderar över vad de ska ge sin dotter Kajsa i julklapp, året var 1947.

Man bestämmer sig för att börja tillverka ett dockskåp bl.a. som en protest emot det egna lite enkla boendet på söder i Stockholm.

Med hjälp av Brittans bror Harald står skåpet färdigt inom ett par veckor, nu återstod bara möbleringen. Britta ger sig ut på staden för att leta dockskåpsmöbler, inte en helt enkel uppgift visar det sig. Det lilla som finns att tillgå är antingen för dyrt eller av dålig kvalité.

Det var bara att sätta i gång att börja tillverka möbler, med fantasin som hjälp så var snart de 5 rummen möblerade.

Nästa problem, var gömmer man undan ett stort dockskåp? Britta bestämmer sig för att göra ett försök att få med det på KF:s stora hobbyutställning, även om anmälnings sedan länge var utgången. Jo då dockskåpet kommer med och mot all förmodan vinner dockskåpet pris, sen rullar allt på.

Historien om Britta och John hamnade i tidningen Vi, artikeln lästes av en medarbetare på Radiotjänst vilket resulterade i tre barnradioprogram. Där skulle Britta och John berätta hur man tillverkade egna dockskåpsmöbler. Det blev succé.

Efter radioprogram köpte radiotjänst skåpet. Britta och John fick en ny förfrågan denna gång från Stockholms läns hemslojdsförening om att ställa ut, det var bara att tillverka ett nytt skåp.

På sen sommaren 1948 kommer Britta i kontakt med PUB's inköpschef som blev förtjust och beställde en stor order 100 st. av vardera. Allt skulle levereras i god tid till julhandeln.

Britta och John beslutade sig att satsa, då både ville flytta från Stockholm var detta ett bra tillfälle. Flyttlasset gick hem till familjegården i Dalarna. Bro by i Stora Tuna ett stenkast utanför Borlänge.

ursprungligen var tanken att mycket av tillverkningen skulle lejas bort men det visade sig vara svårt, det var bara att börja tillverka själv. Johan lade sina studier tillfälligt hyllan och blev leksaksmöbelsnickare.

Ett gammalt hönshus blev tillverkningslokal, Stora salen blev förråd och torkrum. Mormor Ester vävde mattor, elva i bredd fick det plats i hennes vävstol. Släkt och vänner hjälpte till med målning, fotografera urtavlor till golvuren mm.

John i verkstaden

Ester vid vävstolen

Britta målar kistor

Efter en lyckad julförsäljning kom en ännu större order från Pub och verksamheten växte.

Man anställde 3 personer och hade flera hemarbetande underleverantörer.

Eva minns hur fin hon och Kajsa tyckte att deras mamma var när hon tog på sig hatten, kappan och åkte iväg till Stockholm för att besöka kunder. Hon hade också med sig den väska som John hade specialtillverkat och i den fanns hela sortimentet det vill säga 32 olika modeller.

Efter ett par år tog John sin ingenjörsexamen och fick en fast anställning det hade också hunnit bli till ökning i familjen. Familjen tog det svåra beslutet att lägga företaget åt sidan, produktionen togs aldrig upp igen. Enligt Britta och John minns de det som en arbetsam men rolig period i deras liv.

Produktions period 1948-1952

Bilderna på John, Britta och Ester har tidigare varit publicerade i tidningen Dalabygden

Stort tack till Agneta Ekeberg som förmedlade kontakten till Eva.